

Villancico je bio uobičajeni pjesnički i glazbeni oblik Iberskog poluotoka i Latinske Amerike, popularan od kraja 15. do 18. stoljeća. *Villancicosi*, nastali u 15. stoljeću iz srednjovjekovnih plesnih oblika, vrsta su pučkih pjesama koje su se pjevale na narodnom jeziku, a tematski su često bile povezane sa seoskim načinom života.

Ovaj se glazbeni oblik razvijao kao svjetovni polifoni žanr sve do druge polovice 16. stoljeća kad su se *villancicosi* vjerske tematike proširili po Španjolskoj i njezinim kolonijama u Latinskoj Americi. Te pobožne pjesme, koje su se pjevale na Jutamjoj velikih katoličkih blagdana, postale su izuzetno popularne u 17. stoljeću. Tekstovi pjesama često su bili didaktični, osmišljeni kako bi pomogli novoobraćenicima da razumiju i žive katoličanstvo. U kolonijalnom Meksiku izvodili su se na svetkovine, prije mise, kao dio kazališnih predstava, koje su za cilj imale pružiti laganu, komičnu zabavu pripadnicima svih društvenih slojeva. Uključivali su raskošne kostime i scenske efekte te glazbene brojeve i dijalog. Smatra se da je upravo suprotstavljanje ovih različitih, neskladnih elemenata - svetog i profanog, profinjenog i vulgarnog - pridonijelo popularnosti *villanciosa*. U 19. i 20. stoljeću gube na popularnosti te se danas ovaj naziv koristi samo za božićne pjesme.

Latinoamerička tradicija *villanciosa* poznata je po uključivanju dijalekata i ritmova raznih naroda. Tekstovi su uglavnom pisani na španjolskom, ali neki su koristili i pseudoafričke, náhuatl (juto-astečke) ili iskvarene talijanske, francuske ili portugalske riječi.

Ove šaljive pjesme, često nazvane po određenoj etničkoj skupini koju tematiziraju, nerijetko su bile praćene „neorkestralnim“, „etničkim“ instrumentima, poput zvečki, tamburina i gajdi, dok su tekstovi oponašali obrazac govora ovih skupina. Tako su, primjerice, pod nazivom negro ili negrilla, oponašale afričke govorne obrasce i koristile onomatopejske izraze poput „gulungú, gulungú“ i „he, he, he cambabé!“, najvjerojatnije kako bi stereotipno prikazale tu marginaliziranu i obespravljenu skupinu.

Vinkovačka glazbena scena u organizaciji Ogranka Matice hrvatske u Vinkovcima, obuhvaća organizaciju koncerata uz slobodan ulaz, a u svrhu obogaćivanja kulturne ponude Grada i promocije ozbiljne glazbe, posebice među mladima i svima koji za to imaju potrebe.

Vinkovačka glazbena scena *XXVI. sezona*

gosti ciklusa

KUBANSKI ANSAMBL "ARS LONGA"

Ponedjeljak, 27. siječnja 2020. u 19:00 sati

Gradski muzej Vinkovci - potkrovlje
Središnji prostor Stalnog etnološkog postava

VINKOVCI, Trg bana Josipa Šokčevića 16

PROGRAM

„Serenísima una noche“

**Svjetovni utjecaji na kršćansko bogoštovlje u Americi
u 17. i 18. stoljeću**

Cumbés

Codex Saldivar 4, Meksiko, oko 1730.
Santiago de Murcia (Španjolska, 1673. -1739.)

Dame albríçia, mano Antón

Negrilla a 4. Cancionero Musical de Gaspar Fernández,
Povijesni arhiv nadbiskupije Antequera-Oaxaca.
Gaspar Fernández (stvarao: Guatemala, 1596.– 1606.;
Puebla, 1606. - 1629.)

Tarará, qui yo soy Antón

Negrilla a dúo. Povijesni arhiv nadbiskupije Guatemala.
Antonio de Salazar (Sevilla, oko 1650. - Meksiko, 1715.)

Andres do queda el ganado

Negrilla a 5. Cancionero Musical de Gaspar Fernández,
Povijesni arhiv nadbiskupije Antequera-Oaxaca.
Gaspar Fernández

Eso rigor es repente

Negrilla a 5. Cancionero Musical de Gaspar Fernández,
Povijesni arhiv nadbiskupije Antequera-Oaxaca.
Gaspar Fernández

Zarambeques y muecas

Codex Saldivar 4, México, oko 1730.
Santiago de Murcia (Španjolska, 1673. -1739.)

Xicochi

Negrilla a 5. Cancionero Musical de Gaspar Fernández,
Povijesni arhiv nadbiskupije Antequera-Oaxaca.
Gaspar Fernández

Cachuas al nacimiento de nuestro señor Jesucristo

Tonada El Diamante

Tonada La Lata

Codex Trujillo del Perú
Baltazar Martínez Compañón (Španjolska, 1737.-1797.)

Serenísima una noche

Fray Gerónimo González de Mendoza
(stvarao: Španjolska, 1633. – 1661.)
Zbirka Sánchez Garza, México.

Glazbeni ansambl **Ars Longa**, koji su 1994. osnovali Tereza Paz i Aland López, djeluje od 1995. u sklopu *Oficina del Historiador de la Ciudad de La Habana*. Sastavljen je od glazbenika koji su diplomirali na Glazbenom konzervatoriju i Višem institutu za umjetnost u Havani. Ansambl je posvećen interpretaciji, proučavanju i istraživanju različitih epoha i stilova, od srednjeg vijeka do baroka. Važno mjesto u repertoaru zauzima glazba kolonijalnog razdoblja u Latinskoj Americi, a napose povijesna interpretacija i snimanje djela Estebana Salasa (Kuba, 1725. - 1803.) - kapel-majstora katedrale u Santiago de Cuba između 1764. i 1803.

Ars Longa aktivni je promotor interpretacije stare glazbe na Kubi i domaćin Međunarodnog festivala stare glazbe „Esteban Salas“ koji se svake godine održava u Havani.

Ansambl Ars Longa nastupio je u najprestižnijim dvoranama na Kubi, kao i na važnim nacionalnim i međunarodnim festivalima (Slovenija, Francuska, Španjolska, Italija, Kolumbija, Venezuela, Meksiko, Švedska, Hrvatska, Austrija, Ekvador, SAD).

New York Times njihov je nastup 2018. godine u New Yorku uvrstio u osam glazbenih događaja tjedna.